

Odwwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 24 kwietnia 2007 r. w sprawie T-132/06, Gorostiaga Atxalandabaso przeciwko Parlamentowi Europejskiemu, wniesione w dniu 5 lipca 2007 r. przez Koldo Gorostiaga Atxalandabaso

(Sprawa C-308/07 P)

(2007/C 211/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Koldo Gorostiaga Atxalandabaso (przedstawiciel: D. Rouget, adwokat)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

- orzeczenie, że niniejsze odwołanie jest zasadne i w konsekwencji uchylenie postanowienia Sądu Pierwszej Instancji z dnia 24 kwietnia 2007 r.;
- wydanie ostatecznego orzeczenia w sprawie i uchylenie decyzji Sekretarza Generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 22 marca 2006 r. nakazującej zwrot przez wnoszącego odwołanie kwoty 118 360,18 euro i zajęcie diet parlamentarnych należnych mu od Parlamentu;
- orzeczenie, że druga strona postępowania pokryje własne koszty oraz koszty poniesione przez skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący je podnosi sześć zarzutów.

W zarzucie pierwszym kwestionuje zastosowanie art. 111 regulaminu Sądu Pierwszej Instancji, co zdaniem wnoszącego odwołanie pozbawiło go prawa do rzetelnego procesu, ponieważ nie został uprzednio wysłuchany przez Sąd i nie mógł odpowiedzieć na argumenty Parlamentu.

W zarzucie drugim wnoszący odwołanie podnosi, że naruszona została zasada bezstronności, ponieważ dwie kolejne skargi, które wniósł w sprawach T-146/04 i T-132/06 i zakończone odpowiednio wyrokiem z dnia 22 grudnia 2005 r. i postanowieniem z dnia 24 kwietnia 2006 r., zostały rozpoznane co do istoty przez tych samych sędziów. Zgodnie ze wspomnianą zasadą natomiast, jego zdaniem, ten sam sędzia nie może — nawet w tej samej instancji — rozpoznać sprawy, który opiera się na faktach tożsamych lub wystarczająco powiązanych z tymi, których dotyczyła sprawa, w której orzekał wcześniej.

W zarzucie trzecim wnoszący odwołanie utrzymuje, że Sąd błędnie ocenił znaczenie wyroku z dnia 22 grudnia 2005 r. Skoro stwierdzono nieważność decyzji wydanej przez Sekretarza Generalnego Parlamentu w dniu 24 lutego 2004 r., wnoszący odwołanie nie miał powodów do wniesienia odwołania od tego wyroku do Trybunału, ponieważ stwierdzenie przez Sąd braku właściwości oznaczało, że decyzja dotknięta tą wadą nie istnieje.

W zarzucie czwartym wnoszący odwołanie podważa systematyczną odmowę ze strony Sądu uwzględnienia argumentów, jakie podnosił w celu uzyskania stwierdzenia nieważności decyzji Sekretarza Generalnego Parlamentu z dnia 22 marca 2006 r. Ta ostatnia decyzja jest jego zdaniem decyzją nową, odrębną od decyzji z dnia 24 lutego 2004 r., a zatem Sąd miał obowiązek rozważenia wszystkich zarzutów — merytorycznych i formalnych — które przedstawił w celu jej podważenia.

W zarzucie piątym wnoszący odwołanie zarzuca Sądowi, iż nie zbadał zarzutu dotyczącego siły wyższej, podczas gdy taki zarzut nie został podniesiony w skardze wniesionej od decyzji z dnia 24 lutego 2004 r.

Wreszcie w zarzucie szóstym wnoszący odwołanie zarzuca Sądowi naruszenie zasady dobrej administracji, w szczególności poprzez odmowę jakiegokolwiek odniesienia do kodeksu dobrej praktyki administracyjnej, przyjętego przez Parlament w dniu 6 października 2001 r.

—————

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez par Lunds tingsrätt (Szwecja) w dniu 5 lipca 2007 r. — Szwecja (Tillsynsmyndigheten i Konkurser) przeciwko Holmqvist

(Sprawa C-310/07)

(2007/C 211/44)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Lunds tingsrätt (Szwecja)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Szwecja (Tillsynsmyndigheten i Konkurser)

Strona pozwana: Holmqvist